

BDSM seksuaalineuvojan näkökulmasta

Nino Kautto, *valt. yo (Helsingin yliopisto), seksuaalineuvoja, apuvälineteknikko (AMK)*

Johdanto

BDSM-seksiä toistuvasti harrastavia ihmisiä on eri arvioiden mukaan muutamasta prosentista reiluun kymmeneen prosenttiin väestöstä ja BDSM-teemoista kiinnostuneita jopa yli puolet (Kelsey ym. 2013, Brown ym. 2020, Wdowiak ym. 2025). Aihe koskettaa siis varsin laajaa joukkoa. Pyrin tässä tekstissä antamaan seksuaalineuvojan näkökulmasta hyödyllisen yleiskatsauksen siitä, mitä BDSM on. Tarkastelen erilaisia seksuaalisuuteen liittyviä aiheita, kuten suostumusta, identiteettiä, moninaisuutta ja toimintakyvyn haasteita, suhteessa BDSM-mieltymyksiin ja -käytäntöihin.

BDSM-harrastusta ei enää pidetä patologisena. Vuonna 2011 Suomessa käytettävästä ICD-10-tautiluokituksesta poistettiin aiemmin parafilioiksi määritellyt kaksoisroolinen transvestismi, esinekohtainen seksuaalihäiriö (fetisismi), transvestiittinen fetisismi, sadomasokismi ja monimuotoiset sukupuoliset kohde-häiriöt, joista erityisesti sadomasokismi ja fetisismi liittyvät kinky- ja BDSM-kulttuuriin.

Vaikka BDSM on jossain määrin vapautunut perverssyyden stigmostaan, ei ole edelleenkaan selvää, että edes seksologian kentällä työskentelevät ihmiset osaisivat aina kohdata BDSM-harrastajia asiallisesti tai ymmärtäisivät, mistä BDSM:ssä on kyse. Osa seksuaalineuvojan ammatillisuutta on osata tunnistaa ja kyseenalaistaa omia käsityksiään, kuunnella asiakasta ja olla tämän puolella silloinkin, kun ei itse pysty ymmärtämään kaikkea tai samaistumaan asiakkaan asemaan.

Mitä on BDSM?

BDSM on lyhenne sanoista *bondage*, *discipline*, *dominance*, *submission*, *sadism* ja *masochism*. *Bondage* tarkoittaa seksuaalisesti tai eroottisesti

motivoitunutta sitomista, kahlitsemista tai muuta liikkumisen rajoittamista. *Discipline*-termillä viitataan kurinpitoon, jossa voidaan kouluttaa toista tai muuten kontrolloida tämän käyttäytymistä BDSM-session aikana. *Dominance* ja *submission* esiintyvät yhdessä, ja niistä käytetään myös lyhennettä D/s. D/s-suhteessa toinen on hallitseva ja toinen alistuva osapuoli, ja näistä rooleista voidaan käyttää erilaisia nimiä: esimerkiksi valtiatar, master, dom(me) sekä orja, lelu, subi tai lemmikki (Jozifkova, 2013; Cross & Matheson, 2006; Pohtinen, 2014). Sekä alistuvia että hallitsevia osapuolia voi olla suhteessa tai sessiossa useampia. *Switch* vaihtaa roolia dom/sub- ja top/bottom-asetelmissa. Top/bottom on alun perin miesten kanssa seksiä harrastavien miesten luokittelu siitä, kumpi osapuoli penetroi ja kumpi on penetroitavana, mutta sitä käytetään laajemmassakin merkityksessä aktiivisesta ja vastaanottavasta osapuolesta. Sadismi ja masokismi esiintyvät myös ennen BDSM-termin yleistymistä käytetyssä termissä SM tai sadomasokismi.

Sadismi tarkoittaa kivun tai kärsimyksen tuottamista seksuaalisessa yhteydessä ja siitä nauttimista, ja *masokismi* tarkoittaa kivusta nauttimista. BDSM:n kanssa käytetään osin synonyymimaisesti termiä kinky, jota käytetään toisaalta myös kuvaamaan kaikenlaista epänormatiivista seksuaalisuutta (Pohtinen, 2023). Kinkyyntä liitetään BDSM:n lisäksi yleisesti ainakin *fetisismi*, joka tarkoittaa jonkin objektin, esimerkiksi esineen tai materiaalin, pitämistä itsessään seksuaalisesti kiihottavana.

Kaikki BDSM-käytäntöjä harrastavat eivät koe niitä seksuaalisina (mm. Harviainen, 2015), mutta tässä tekstissä keskityn seksuaalineuvojan näkökulmaan ja BDSM:n seksuaaliseen puoleen. On kuitenkin hyvä muistaa, että myös asexuaaliset ihmiset voivat harrastaa BDSM:ää. Osallistujat voivat samassakin tilanteessa olla läsnä niin seksuaalisilla kuin ei-seksuaalisilla motivaatioilla; esimerkiksi seksuaalineuvojan BDSM:ää harrastavan asiakkaan kumppani ei välttämättä koe asiaa seksuaalisena.

BDSM:ää voi harrastaa monenlaisilla tavoilla. Siihen liittyviä käytäntöjä voivat olla esimerkiksi piiskaaminen, sitominen, erilaisiin tehtäviin ja suorituksiin

komentaminen, rankaisu, nöyryyttäminen ja nimittely (Alison ym., 2001; Wdowiak ym., 2025). BDSM:ssä keskiössä ovat valtasuhteet (mm. De Neef ym., 2019; Wdowiak ym., 2025; Aguilar, 2023; Faccio ym., 2014), jotka ovat sopimuksenvaraisia ja tilannekohtaisia. Aiemmin käytetty termi sadomasokismi keskittyy kipuun osana seksuaalista toimintaa, mutta uudempi keskustelu painottaa nimenomaan vallankäytön ja alistumisen dynamiikkaa BDSM-leikeissä (Cross & Matheson, 2006). Vaikka kivun tuottaminen alistuvalle osapuolelle on todennäköisesti yleisempää, voi hallitsevakin osapuoli nauttia kivun vastaanottamisesta.

BDSM-tilanteita nimitetään usein sessioiksi tai leikeiksi (Pohtinen, 2023). Kumppaneista voidaan puhua leikkikavereina, ja leikkikavereiden välillä ei välttämättä ole romanttista ihmissuhdetta. Useilla ihmisillä BDSM-harrastus kytkeytyy pysyväisluontoiseen intiimisuhteeseen (Jozifkova, 2013) ja suhteessa toteutettavaan seksuaalisuuteen, mutta myös kertaluontoiset sessiot ovat mahdollisia. (Tarleton ym., 2024.)

Weiss (2021) jaottelee BDSM-leikkejä neljään alakategoriaan: *bondage play*, *sensation play*, *roleplay* ja *fetish play*. *Bondageen* viitataan suomeksi yleensä sitomisena, mutta välineinä voidaan käyttää köysien ja narujen lisäksi erilaisia kahleita, siteitä, teippejä, kiinnitystankoja ym. (Pohtinen, 2014). *Bondage* voi olla osa laajempaa sessiota tai itsetarkoitus. Jälkimmäiseen liittyen esimerkiksi japanilainen shibari-sidonta on saanut parin viime vuosikymmenen aikana paljon uusia harrastajia. *Sensation play* eli aistimusten tuottaminen voi olla melkein mitä tahansa. Vastaanottavaa osapuolta voidaan kutittaa, piiskata, käyttää erilaisia nipistimiä, painoja tai lämpötila-aistimuksia, kuten sulaa kynttilän vahaa tai jääpaloja (Alison ym., 2001). Rajanveto eri leikkilajien välillä ei ole selkeä tai yksioikoinen; esimerkiksi sitomisella voidaan samalla tuottaa erilaisia tuntoaistimuksia. Aistimuksia voidaan myös rajoittaa esimerkiksi peittämällä silmät. Aistileikeistä voidaan erottaa omaksi kategoriakseen *impact play* eli lyöminen, piiskaaminen, ruoskiminen ja läimäyttely.

Roolileikeissä osallistujat ottavat arkiminästään erilaisen roolin, joka voi olla

seksikkäämpi versio itsestä tai täysin eri henkilö. Dom—sub-dynamiikassa esiintyvät hallitseva ja alistuva rooli voivat olla tällaisia jo yksinään, mutta useimmiten roolileikeistä puhuttaessa viitataan vielä erityisempiin roolihahmoihin. Näitä voivat olla esimerkiksi hoitaja/lääkäri ja potilas, opettaja ja oppilas, poliisi ja kuulusteltava (Harviainen, 2011) tai vaikka avaruuslonkerohirviö ja tutkimusmatkailija. Usein BDSM-roolileikit kuitenkin ammentavat yleisesti tunnistetuista valta-asetelmista (ks. Cross & Matheson, 2006: 148).

Fetissileikeissä hyödynnetään osallistujien tai jonkun heistä fetissejä. Fetisismissä seksuaalinen huomio kohdistuu fetissiobjektiin, kuten esineeseen, johonkin tekemiseen (esimerkiksi virtsaamiseen tai oksentamiseen) tai tiettyyn ruumiinosaan. Tällöin seksuaalisessa toiminnassa ei välttämättä ole niinkään kysymys ihmisten välisistä suhteista, ja tilanteessa voi olla riskinä se, että joku osallistuja kokee jäävänsä statistiin toisen fantasioiden toteuttamisessa. (Reese & Garcia, 2017.) Tämänkin vuoksi on tärkeää, että osallistujat kommunikoivat selkeästi keskenään omista haluistaan ja rajoistaan, jotta sessiot olisivat kaikille osapuolille miellyttäviä (tai toivotulla ja sovitulla tavalla epämiellyttäviä).

Tyypillisesti ennen BDSM-sessioon ryhtymistä keskustellaan osapuolten mieltymyksistä, toivotun toiminnan mahdollisista riskeistä ja sovitaan turvasanan käytöstä sekä käydään läpi niin sanotut kovat rajat (*hard limits*) eli asiat, joita ei missään tilanteessa haluta tehdä. Tällöin voidaan sopia myös *aftercare*-¹vaiheeseen kuuluvista asioista, joita osapuolet haluavat ja tarvitsevat palautuakseen sessiosta; tämä voi olla esimerkiksi sylkkäin olemista tai välipalan syömistä. Protokollaan kuuluu myös mahdollisuus tilanteen purkuun (*debriefing*), jossa osapuolet keskusteleivat yhdessä session kulusta ja sen herättämistä tuntemuksista. (Zal ym., 2024.)

¹ *Aftercare* suomennetaan usein jälkihoidoksi, mutta käytän tässä tekstissä jatkossa termiä jälkihoiva.

Suostumus ja turvallisuus

Suostumus ja sen varmistaminen on keskeinen osa BDSM:ää; ilman suostumusta BDSM-käytäntöjä ei voisi olla olemassa. Yksi BDSM-yhteisöjen merkittävimpiä tehtäviä on suostumukseen ja turvallisuuteen liittyvän tiedon jakaminen (Tarleton ym., 2024; Harviainen, 2015; Jozifkova, 2013), ja BDSM-kulttuurissa onkin kehitetty erilaisia periaatteita, käytäntöjä ja protokollia suostumuksellisuuden ja turvallisuuden varmistamiseksi. Näitä ovat mm. *Safe, Sane and Consensual* (SSC), *Risk Aware Consensual Kink* (RACK) ja *Caring, Communication, Consent, and Caution* (4Cs) (Litam & Speciale, 2020; Tarleton ym., 2024). Nielsen (2010) nimeää pätevän suostumuksen osatekijöiksi tiedon, aikomuksen, vapaaehtoisuuden ja pystyvyyden (*knowledge, intention, voluntariness, competence*). Suostumusta ja sen antamisen edellytyksiä tulee siis arvioida monelta kantilta ja jatkuvasti.

Kommunikaatio, teoista sopiminen ja rajojen määrittely ovat BDSM:ssä tärkeitä. Erityisesti korostetaan mahdollisuutta perääntyä tilanteesta koska tahansa käyttämällä turvasanaa eli etukäteen sovittua sanaa, ilmausta tai elettä, jonka jälkeen BDSM-sessio lopetetaan välittömästi ja siirrytään tilanteen purkuun ja jälkihoivaan. Kommunikaatio on tärkeää niin ennen sessiota, sen aikana kuin sen jälkeenkin. (Tarleton ym., 2024; Jozifkova, 2013; Wdowiak ym., 2025.)

Turvasanoina voidaan käyttää liikennevalomallia. ”Vihreä” tarkoittaa, että toimintaa voi jatkaa ja koventaakin, ”keltainen” että on tarve lopettaa osa leikistä, hidastaa tai toimia pienemmällä intensiteetillä, ja ”punainen” toimii turvasanana, jolla tilanne lopetetaan heti (Pohtinen, 2014). Sanallisen turvasanan ohella käytetään turvaeleitä erityisesti silloin, jos joku osapuoli on esimerkiksi suukapulan vuoksi kyvytön puhumaan tilanteessa. Turvaeleenä voi toimia esimerkiksi kädessä pidellyn esineen pudottaminen. ”Turvasana” (*safeword*) ja ”punainen” (*red*) ovat myös universaalisti tunnistettuja turvasanoja. Erillistä turvasanaa käytetään siksi, että sen tyyppisiä ilmauksia kuin ”älä”, ”lopeta” tai ”en halua” voidaan haluta käyttää osana leikkiä.

Kaikki BDSM-toiminta perustuu yhteisymmärrykseen ja suostumukseen, vaikka session tai leikin sisäinen logiikka rakentuisikin kertomukselle, jossa jotakin osapuolta pakotetaan tai kaltoinkohdellaan. Pakottaminen ja kaltoinkohtelu ei ole todellista, vaan toteutettua fantasiaa. Silloin, kun osapuolilla ei ole todellista valinnan mahdollisuutta, kyse on väkivallasta ja ei-suostumuksellisesta — eli rikollisesta — toiminnasta. Ero on täsmälleen sama kuin seksin ja seksuaalisen väkivallan välillä yleensäkin. On kuitenkin tärkeää huomata, että yhteiskunnalliset valtasuhteet ovat olemassa myös BDSM:n parissa. Kaikessa inhimillisessä ja erityisesti seksuaalisessa toiminnassa on aina olemassa riski siitä, että jonkun oikeuksia rikotaan; oman tahdon kommunikointi voi olla vaikeaa, henkilölle itselleenkin voi olla epäselvää, mitä hän haluaa, ja erilaiset kulttuuriset tekijät vaikuttavat siihen, millä lailla eri yksilöitä kuunnellaan ja uskotaan. Suostumuksen antamisen taustalla voi olla erilaisia motiiveja, kuten miellyttämisen halua tai kieltäytymisen seurausten pelkoa. Sanallisen suostumuksen lisäksi onkin arvioitava laajemmin tilanteen olosuhteita ja esimerkiksi sitä, onko osapuolten välillä valtaepäsuhtaa. (Nielsen, 2010; Jozifkova, 2013.)

Suostumusta on siis syytä tarkastella monitahoisempana ilmiönä kuin pelkkänä kyllä/ei-vastauksena. Williams ym. (2014) määrittelevät suostumukselle kolme eri tasoa: pintatason, *scene*- eli sessiotason² ja syvätason (*surface consent, scene consent, deep consent*). *Pintatason* suostumuksella tarkoitetaan kyllä- ja ei-vastausten tasoa: mahdollisuutta kommunikoida kiinnostus tai sen puuttuminen ihmiselle, joka ehdottaa seksuaalista kanssakäymistä. *Sessiotason* suostumuksen neuvottelussa käydään läpi sitä, mitä halutaan session puitteissa tehdä: mitä tapahtuu ennen sessiota, sen aikana ja sen jälkeen, millä tavalla tilanne voidaan tarvittaessa keskeyttää (turvasana tai -ele) ja miten tilanne puretaan jälkikäteen sekä mitä osapuolet kaipaavat jälkihoivana (Williams ym., 2014; Litam ym., 2020).

Ulkopuolisen näkökulmasta suostumuksen arviointia saattaa hämärtää se,

² Englanninkielisessä maailmassa termillä *scene* viitataan yksittäisiin leikkisessioihin, suomeksi taas *skene* tarkoittaa kinky-yhteisöä.

että suuri osa BDSM-dynamiikasta liittyy jollain tavalla fantasiaan, jossa osapuolet ovat keskenään epätasa-arvoisessa asemassa (ks. Jozifkova, 2013). Williams ym. (2014) huomauttavat, että olipa kysymys sitten eksplisiittisestä *consensual non-consent* (CNC) -leikistä, pienimuotoisesta sitomisesta tai siitä, että hallitseva osapuoli komentaa alistujaa, tahdonvastaisuuden ajatuksen kanssa tasapainoilu on leimallista BDSM:lle.

Suostumuksen *syvä* taso on monitulkintaisempi asia ja edellyttää vahvaa itsereflektio- ja kommunikaatiokykyä kaikilta osallistujilta. Syvemmän tason suostumuksesta on kyse esimerkiksi silloin, kun alistuva osapuoli luovuttaa hallitsijalleen määräysvallan siitä, kuinka paljon kipua hänen tulee kestää ja milloin sen tuottaminen lopetetaan. Alistuvalla osapuolella on tietenkin edelleen oikeus ja mahdollisuus käyttää turvasanaa, mutta kynnys sen käyttämiseen voi olla korkealla tai se voi olla fyysisestikin vaikeaa. (Litam, 2020; Williams ym., 2014.)

Mahdollisuuteen toimia suostumuksen syvätasolla vaikuttavat muun muassa osapuolten kokeneisuus BDSM:stä yleensä ja yhdessä toistensa kanssa sekä heidän keskinäinen luottamuksensa ja kommunikaatiokulttuurinsa (Litam, 2020; Williams ym., 2014). Tarleton ym. (2024) totesivat, että lyhytkestoisissa, satunnaisissa ja uusissa suhteissa tarkempi rajojen määrittely ja turvasanasta sopiminen koettiin tärkeämmäksi kuin pidempään jatkuneissa romanttisissa suhteissa. Tämä voi viitata siihen, että pidemmissä suhteissa osapuolten välille syntyy helpommin syvätason suostumuksen mahdollistava itsen ja toisen tuntemus ja yhteisymmärrys. Keskustelua rajoista käydään kuitenkin myös pidemmissä suhteissa. Vähempi tarve tarkoille neuvotteluille voi johtua siitä, että kumppanien toiveet ja mieltymykset ovat hyvin tiedossa eivätkä vaihteile tilannekohtaisesti.

Äärimmillään BDSM:ssä on ruumiinvamman tai jopa hengenmenetyksen vaara. BDSM:ään liittyvät kuolemantapaukset ovat kuitenkin erittäin harvinaisia ylipäättään ja myös harvinaisempia kuin autoeroottiseen käyttäytymiseen liittyvät kuolemat tai seksuaalisen kanssakäymisen yhteydessä tapahtuvat luonnolliset kuolemat. Schori ym. (2021) löysivät

vuosilta 1986—2020 yhteensä 17 tapausta, joissa kuolema on aiheutunut partnerin kanssa harjoitetusta BDSM-liitännäisestä toiminnasta, useimmiten hengityksen rajoittamisesta. Yhdessätoista tapauksessa alkoholilla tai muilla päihteillä oli osuutta asiaan (Schori ym., 2021). Yleisesti BDSM-piireissä päihtyneisyyttä sessiointiin yhteydessä ei pidetä hyväksyttävänä (Tarleton ym., 2024; Harviainen, 2015).

Yksi BDSM-turvallisuuskonsepteista on RACK eli *risk aware consensual kink*, joka voitaisiin suomentaa riskitietoiseksi suostumukselliseksi pervoiluksi (termistä pervo ks. Pohtinen 2023: 21). RACKin perusajatuksena on huomioida se, että useimmat BDSM-käytännöt eivät voi koskaan olla täysin riskittömiä, ja tämän vuoksi osallistujilla pitää olla tieto siitä, mihin he ovat ryhtymässä, riittävät edellytykset harkita suostumustaan riskien valossa sekä kyvyt ja mahdollisuudet kommunikoida haluistaan ja tarpeistaan kaikissa vaiheissa. BDSM:ään liittyviä riskejä ei kannata liioitella, mutta niistä tulee olla tietoinen.

BDSM-tapahtumissa, kuten bileissä, on tapahtuman järjestäjän määrittelemät selkeät säännöt ja käyttäytymisohjeet. Kaikissa näkemissäni säännöissä tai etiketeissä kielletään yksiselitteisesti ilman lupaa tapahtuva koskettaminen, usein myös häiritsevä katsominen tai liian lähelle tuleminen (esim. TB, 2023, 6; ks. myös Pohtinen, 2014). Osallistujien sessiointia tapahtumissa voidaan rajata muun muassa kieltämällä riskialttiita käytäntöjä, kuten kuristamista tai veren vuodatusta. Turvallisuus on suostumuksen ohella erittäin keskeinen aihe, josta keskustellaan jatkuvasti BDSM-yhteisössä. Moni BDSM-yhteisö tai -yhdistys yhdistää toiminnassaan tapahtumien järjestämistä, työpajojen järjestämistä ja muuta kouluttautumista sekä erilaisia tapaamisia jäsenilleen. Varsinkin uusille jäsenille pyritään antamaan tietoa ja keinoja, joilla järjestää omaa BDSM-harrastustaan sekä oma että muiden turvallisuus huomioiden.

Identiteetti, yhteisö ja moninaisuus

Seksuaalineuvojan näkökulmasta kinky- tai BDSM-harrastuneen ja näihin yhteisöihin osallistuvan asiakkaan kohdalla kannattaa huomioida, että

suhtautuminen seksuaalisuuteen voi olla varsin erilaista kuin niin sanotulla valtaväestöllä. Tyypillisesti ajatellaan, että ihmiset puhuvat omasta seksuaalisuudestaan lähinnä puolisonsa ja mahdollisesti lähimpien ystäviensä kanssa. BDSM-kulttuurissa taas koko yhteisöön osallistuminen rakentuu tietystä mielessä seksuaalisuuden varaan; tämä ei kuitenkaan tarkoita, että muihin yhteisön jäseniin välttämättä olisi seksuaalisia suhteita. Siitä huolimatta seksuaalinen identiteetti ja seksuaaliset mieltymykset ovat tärkeä osa yhteisöön osallistumista ja samanmielisten tapaamista.

BDSM-kulttuurissa ihmiset saattavat rakentaa sosiaaliset suhteensa ja identiteettinsä yhteisössä vahvasti seksuaalisten mieltymystensä varaan. Vaikka yksilölliset mieltymykset eroavat toisistaan paljonkin, jaettu tietoisuus norminmukaisesta seksuaalisuudesta poikkeamisesta yhdistää ihmisiä (Webster & Klaserner, 2019). Tällöin oma seksuaalisuus on eri tavalla esillä, eri tavalla muodostettua ja eri tavalla käsitettyä kuin ns. perinteisissä suhteissa, joissa seksuaalisuus on parisuhteen sisäistä ja kahdenvälistä. Tietystä mielessä yhteisöön osallistutaan oma seksuaalisuus edellä, toisin kuin juuri missään muussa sosiaalisessa tilanteessa. Samaan aikaan on syytä muistaa, että vaikka ihminen voi olla hyvinkin avoin omista kiinnostuksistaan, haluistaan ja mieltymyksistään kinky- ja BDSM-yhteisön sisällä, hän ei välttämättä ole kertonut näistä asioista lainkaan muulle lähipiirilleen.

BDSM-yhteisöissä säännelläänkin tiukasti muiden yhteisön jäsenten asioiden jakamista (TB, 2023; Pohtinen, 2014), sillä kinkymieltymyksillä on edelleen vahva stigma, ja niiden paljastuminen saattaisi johtaa vakaviinkin seurauksiin ja menetyksiin — maineen, työpaikan, lasten huoltajuuden — yksilön elämässä (Bennett, 2024; Jozifkova, 2013). Kaikki BDSM-harrastajat eivät kuitenkaan kuulu siihen liittyviin yhteisöihin.

Seksuaalinen identiteetti voi rakentua enemmän BDSM-roolin ja -mieltymysten kuin esimerkiksi sukupuoleen liittyvän seksuaalisen suuntautumisensa pohjalta. Identiteetti voi siis olla vaikkapa ensisijaisesti top ja tämän lisäksi panseksuaali. Myös oma sukupuoli saattaa olla seksuaali-identiteetin kannalta toissijainen asia. Niebudek ja Iniewicz (2023, 122)

toteavat, että yksi tunnetuimmista kansainvälisistä BDSM- ja kinky-ihmisten nettiyhteisöistä, Fetlife.com, antaa käyttäjilleen mahdollisuuden määritellä itseään valitsemalla yhteensä 65:stä erilaisia rooleja kuvaavasta termistä. Näistä kymmenen määrittelee seksuaalista suuntautumista ja yhdeksän sukupuoli-identiteettiä ja -ilmaisua.

Niebudek ja Iniewicz (2023) muistuttavat kuitenkin, että rooli ja identiteetti eivät ole sama asia; ihmisellä voi olla tilanneriippuvaisia ja joustavia rooleja esimerkiksi seksissä, kun taas identiteetti käsitetään pysyvämmäksi asiaksi. Rooli on tällöin enemmän tekemistä kuin olemista. Switch voi ottaa vuorotellen hallitsevan ja alistuvan roolin samassa tai eri tilanteissa tai sessioissa; domme voi olla jonakin päivänä itseriittoisen kuningattaren ja toisena päivänä julman tiedemiehen roolissa.

Etnografista tutkimusta BDSM-harrastajien parissa tehnyt Carlström (2019, 411) lainaa erään haastateltavansa määrittelyä: ”BDSM on sellaista, mitä teen, ja dominoivuus on sellaista, mitä olen”.³ Tätä voi tarkastella varsin helposti suhteessa siihen ajatukseen, että seksuaalisuus on jotain mitä olemme ja seksi jotain mitä teemme: dominoivuus on osa haastateltavan seksuaalisuutta ja BDSM se kehys, jossa hän voi ominaisuuttaan seksissä toteuttaa.

Ihmisissä, jotka ovat kiinnostuneita BDSM:stä, näyttäisi olevan keskimääräistä enemmän seksuaalivähemmistöjen edustajia (Bennett, 2024; Strizzi, 2022; Cross & Matheson, 2006; Wdowiak ym., 2025). Suomalaisessa tutkimuksessa (Paarnio ym. 2023) 38 % vastaajista raportoi olevansa kiinnostuneita BDSM-seksistä. Sukupuolten välillä ei ollut merkittävää eroa. Sen sijaan sekä kiinnostuksen että toteutuneiden kokemusten suhteen löytyi tilastollisesti merkitsevää eroa seksuaalisen suuntautumisen kohdalla: kiinnostusta BDSM-seksiin tai kokemusta ainakin kerran suostumuksellisesti ja seksuaalisesti alistetuksi, nöyryytetyksi, sidotuksi taikka satutetuksi tulemisesta tai näiden toiselle tekemisestä (kolme erillistä kysymystä) raportoi heteroseksuaalisista vastaajista 26—34 %, homoseksuaalisista vastaajista 34—50 % ja

³ ”BDSM is something I do, and dominant is something I am”, suomennos kirjoittajan.

biseksuaalisista vastaajista 41—63 % korkeimpien prosenttilukujen kuvatessa kiinnostusta. Erityisesti dominoiduksi tulemisessa mutta myös dominoivana osapuolena olemisessa oli nähtävissä sukupuoliero: miehet dominoivat useammin ja tulevat dominoiduiksi harvemmin kuin naiset. (Paarnio ym., 2023; ks. myös Tarleton ym., 2026.) Sama ero löytyy myös Niebudekiltä ja Iniewicziltä (2023), jotka kytkevät sen kulttuuriseen kuvaan naisellisuudesta ja naisten ominaisuuksista. Tarletonin ym. (2026) tutkimuksessa muut kuin cissukupuoliset olivat tasaisemmin kiinnostuneita dominoimisesta ja dominoiduksi tulemisesta sekä halukkaampia vaihtelevaan näitä rooleja.

Seksologiassa käytetään seksuaalisen käsikirjoituksen käsitettä, jonka kehittivät yhdysvaltalaiset sosiologit John H. Gagnon ja William Simon 1970-luvulla. Seksuaalisella käsikirjoituksella tai seksin käsikirjoituksella tarkoitetaan sitä, että seksuaalisuus on sosiaalisesti ja kulttuurisesti rakentunutta eli että kulttuuriset käsitykset ohjaavat yksilön oman seksuaalisuuden toteuttamista. (Wiederman, 2015, 7.) Seksuaaliset käsikirjoitukset ovat huomattavan erilaiset miehille ja naisille, joista toisen oletetaan olevan aktiivinen aloitteentekijä ja toisen passiivinen, valloittettava osapuoli. Nämä kulttuuriset ajatusmallit ohjaavat myös konkreettista seksitilannetta eli ihmisten käyttäytymistä; usein ihmiset miettivät näyttävätkö hyvältä seksin aikana, ovatko osanneet toimia seksitilanteessa oikein tai ovatko seksuaalisuudeltaan normaaleja. Simonin ja Gagnonin mukaan käsikirjoitukset eivät sinänsä määrää seksuaalista toimintaa, mutta yksilö joutuu aina — suoraan tai epäsuorasti — miettimään suhdettaan niihin (Wiederman, 2015, 8).

Seksuaalisessa vähemmistössä olevat, olivatpa he kinkyjä tai homo-, bi- tai panseksuaaleja, joutuvat miettimään suhdettaan kulttuuriin seksin käsikirjoituksiin siksi, että heillä on huomattavasti vähemmän mahdollisuuksia löytää niistä itseään. Tämä ei ole pelkästään huono asia; valmiiden käsitysten puute voi myös vapauttaa luomaan oman näköistä seksuaalisuutta. Homo- ja biseksuaalivastaajien korkeampi kiinnostus BDSM-seksiin voi liittyä tähän; kun valmiita käsikirjoituksia on vähemmän kuin heteroilla, saattaa olla helpompi tarkastella sitä, mitkä asiat seksuaalisessa mielessä kiinnostavat ja

kiihottavat. BDSM mahdollistaa laajan variaation erilaisia rooleja ja toimintoja.

Toisaalta BDSM-dynamiikka voi noudatella kulttuurisia käsikirjoituksia. Heteroseksuaalisuuden käsikirjoitukseen liittyy jo valmiiksi tietynlaista valtaepätasapainoa, joka on myös BDSM:n ytimessä. Heteroparien BDSM-asetelma onkin usein sellainen, jossa mies on dominoiva ja nainen alistuva osapuoli (Paarnio ym., 2023; Niebudek & Iniewicz, 2023; Cross & Matheson, 2006). Aguilar (2023) kuvaa pro gradussaan ongelmaa, jonka miestä dominoiva nainen kohtaa pyrkiessään tuottamaan oman asemansa vallankäyttäjänä sessiossa: miehille on olemassa valmiita dominoinnin käsikirjoituksia, naiset joutuvat rakentamaan ne itse. Tämä on Aguilarin mukaan sekä haaste että mahdollisuus — dominanaisten on perehdyttävä tarkasti seksuaaliseen alistamiseen ja löydettävä siihen omat tapansa, mutta se antaa heille paljon mahdollisuuksia ja syventää heidän ymmärrystään vallasta ja vallankäytöstä.

Sukupuolen rajojen hämärtäminen on aina ollut osa kinky-, BDSM- ja fetissikulttuuria. Joiltain osin se noudattelee kulttuurisia rajoja ja arvoasetelmia; mies voi haluta ”tulla pakotetuksi” pukeutumaan naisten vaatteisiin ja tekemään kotitöitä, koska tällainen asetelma koetaan alentavana ja nöyryyttävänä. Toisaalta esimerkiksi materiaaleihin kohdistuva fetissi voidaan linkittää virheellisestikin sukupuolen kokemukseen esimerkiksi siksi, että miesten ei ole sallittua pukeutua vaikkapa pitsi- ja satiiniasuihin, vaikka näihin pukeutuminen ei välttämättä liity sukupuolen kokemukseen. Transvestiseen fetissiin taas liittyy olennaisesti halu naisellisuutta kohtaan (Långström & Zucker, 2005). Sukupuoli on kulttuurissamme niin läpitunkeva tekijä, että voi olla varsin vaikea erottaa, missä määrin erilaiset asiat liittyvät siihen.

Nykyisessä BDSM-skenessä inklusiivisuus on tärkeää ja syrjimättömyysperiaatteita pidetään esillä. Sukupuolivähemmistöistä voi löytyä BDSM:stä kiinnostuneita suhteellisesti enemmän kuin cissukupuolisista (Dentato & Busch, 2017); ehkäpä senkin vuoksi, että BDSM-seksuaalisuus ei ole niin tiukasti sukupuoleen sidottua ja genitaalikeskeistä kuin niin sanottu

perinteisempi seksi.

Toimintakyvyn haasteet ja BDSM

THL:n (2023) mukaan toimintakyky jaotellaan usein neljään osa-alueeseen: fyysiseen, psyykkiseen, kognitiiviseen ja sosiaaliseen toimintakykyyn. Käytän toimintakyvyn haasteiden käsitettä tässä kattamaan sairauksia, vammoja, toimintahäiriöitä ja neuroepätyypillisyyttä.

BDSM- ja kinkykulttuuri eivät kuulu vain norminmukaisille kehoille. BDSM:stä, esimerkiksi kivun tuottamisesta ja sitomisesta, voi olla jopa suoraa hyötyä kipujen ja toimintahäiriöiden, kuten spastisuuden, hallinnassa. CP-vammainen Pinja Eskola (2022) kertoo blogissaan käyvänsä silloin tällöin ammattidominalla vastaanottamassa kipua, jonka hän kokee rentouttavana.

Oma päätäntävalta tilanteessa voi olla korjaava kokemus erityisesti liikuntavammaiselle ihmiselle, joka on suuren osan ajastaan avustajien tai muuten muiden ihmisten varassa, eikä voi päättää omasta kehostaan ja yksityisyydestään kuten suurin osa ihmisistä (Eskola, 2022). Koettuun sairauteen ja kipuun liittyvät asiat voivat erotisoitua ja siten johdattaa ihmisen BDSM-harrastusten pariin (ks. Kaufman ym., 2007, 243).

BDSM voi olla tapa ottaa haltuun ja kontrolloida omaan kehoon liittyviä tilanteita; esimerkiksi kokea sellaista kipua, jonka tietää pystyvänsä halutessaan lopettamaan, toisin kuin kroonisen kivun (Eskola, 2022). Jotkut kroonista kipua kokevat voivat hyötyä tarkoituksellisesta ja suostumuksellisesta kivun vastaanottamisesta muutenkin. Kivun kokeminen muuttaa aivojen välittäjäaine- ja hormonitasoja (Jozifkova, 2013; Wdowiak ym., 2025), mistä voi seurata kroonisen kivun tilapäinen helpottuminen (Forer & Westlake, 2025).

BDSM antaa mahdollisuuksia seksuaalisuuden toteuttamiselle silloinkin, kun ihmisellä on esimerkiksi erektiohäiriö tai penetraatiossa on vaikeuksia elimellisten tai psyykkisten syiden vuoksi. BDSM-käytännöt eivät ole

riippuvaisia tietyistä kehollisista toiminnoista eivätkä välttämättä ollenkaan kohdistu genitaalialueelle (Pohtinen, 2014). Tämä ei tietenkään ole ratkaisu silloin, jos ihminen itse toivoisi voivansa toteuttaa seksuaalisuuttaan tavalla, johon ei toimintahäiriön vuoksi kykene. Jos asiakas on avoin ajatukselle, seksuaalineuvoja voi lähteä haastamaan penetraatio- ja genitaalikeskeisyyttä seksissä BDSM:n ja kokonaisvaltaisten aistielämysten keinoin. Tällainen tapa ajatella seksuaalisuutta voi vähentää paineita fyysisestä suoriutumisesta seksissä.

Joillekin ihmisille aistiärsykkeet ovat kuormittavia. Autismiin liittyy usein herkistyneisyyttä aistikokemuksille ja toisaalta pyrkimystä voimakkaisiin aistikokemuksiin. Grayn ym. (2021) mukaan monet autistiset ihmiset kokevat kevyen kosketuksen epämiellyttävänä. Erilaiset tekstuurit, esimerkiksi karheat vaatteet, voivat tuntua kivuliailta. Myös valot ja äänet ovat usein häiritseviä ja jopa tuskallisia. Ihokontakti ja esimerkiksi hajut voivat olla epämiellyttäviä, mutta toisaalta herkkä tapa aistia kosketusta voi tehostaa kiihottumista. Voimakkaammat aistikokemukset, kuten lyöminen ja pureminen, saattavat tuntua paremmilta kuin kevyt kosketus. Sitomisen tai muun puristavan kosketuksen aiheuttama paineen tunne voi olla rauhoittavaa. (Gray ym., 2021.) Joillekin autisteille BDSM voi tarjota mahdollisuuden valikoida toivomansa aistikokemukset tavalla, johon muunlainen seksi ei yleensä anna mahdollisuutta.

Autistiset ihmiset voivat kokea BDSM:n sääntöorientoituneisuuden selkeyttävänä ja helpottavana tekijänä. Säännöt ja selkeä kommunikaatio luovat rakennetta, joka vähentää sosiaalisuuteen ja seksuaalisuuteen mahdollisesti muuten liittyvää ahdistusta. BDSM:ään kuuluva suora ja eksplisiittinen kommunikaatio sopii hyvin yhteen autistisen kommunikaatiotyylin kanssa. Autistisilla ihmisillä on usein huonoja kokemuksia siitä, että heidän kommunikaatiotaan on pidetty liian suorana; tällöin BDSM voi tarjota kehyksen, jossa mieltymyksistä suoraan puhuminen on suotavaa ja toivottavaa, ja tämä puhetapa voidaan omaksua muunkinlaisen seksin suhteen. Etukäteen suunniteltu tapahtumien kulku tai etukäteen tehty sopimus siitä, millaisia asioita seksin aikana voidaan tehdä,

tuovat selkeyden ja ennustettavuuden kautta turvallisuutta. (Pearson & Hodgetts, 2024.)

Neuroepätyypillisyyden, vamman tai pitkäaikaissairauden kanssa eläminen vaatii jatkuvaa omien tarpeiden ja voimavarojen arviointia. Tämä ulottuu myös seksiin, jonka toteuttaminen edellyttää sitä, että muuttuvista tarpeista ja rajoista voidaan kommunikoida. Vallitsevissa seksuaalisuuden käsikirjoituksissa ei juuri ole tilaa tällaiselle kommunikaatiolle tai toimintarajoitteiden huomioimiselle. Vaihtoehtoiset seksin käsikirjoitukset voisivat tarjota tilaa tarpeiden, toiveiden ja rajojen miettimiselle ja kommunikoimiselle. Tällainen traditionaalisten, heteronormatiivisten ja ableististen seksuaalisten käsikirjoitusten haastaminen hyödyttäisi kaikenlaisia seksuaalisia suhteita. (Gunning ym., 2022; Santinele Martino, 2026.) Yksi tapa tähän on ottaa mallia BDSM-kulttuurissa kehitetyistä avoimen kommunikaation ja yhteisen sopimisen menetelmistä.

BDSM ja ammattilaiskohtaamiset

Eri arvioiden mukaan BDSM-harrastajia on muutamasta prosentista reiluun kymmeneen prosenttiin väestöstä ja BDSM-teemoista kiinnostuneita jopa yli puolet (Kelsey ym., 2013; Brown ym., 2020). Jos seksuaalineuvojalla siis on uransa aikana enemmän kuin kymmenen asiakasta, hän hyvin todennäköisesti kohtaa ainakin yhden BDSM-harrastajan ja jo muutaman asiakkaan joukossa jonkun siitä kiinnostuneen. Monilla BDSM-harrastajilla on kokemus, että ammattilaiset eivät osaa kohdata heitä asiallisesti (mm. Litam ym., 2020). Monet voivat jättää kertomatta mieltymyksistään (Wdowiak ym., 2025), vaikka ne olisivat relevantteja käsiteltävän asian suhteen.

Tuomitsematon kohtaaminen on tärkeää, varsinkin kun kyseessä on edelleen stigmatsoitu seksuaalisuuden toteuttamisen tapa, joka voidaan pahimmillaan samaistaa väkivaltaan, ja lievemmissäkin tapauksissa ammattilaiset voivat vanhentuneen käsityksen mukaisesti pitää BDSM-kiinnostusta traumareaktiona (Kelsey ym., 2013; Litam ym., 2020; Brown ym., 2020). Sadosokismi, transvestismi ja fetisismi olivat Suomessa vielä vuonna 2011

ICD-10-tautiluokituksessa, eikä patologisoiva suhtautuminen ole kadonnut.

Jansenin ym. (2024) tutkimuksessa yli kolmasosa vastaajista kertoi kokeneensa syrjintää terveydenhuollossa BDSM-harrastuksensa vuoksi, ei-valkoiset vastaajat valkoisia useammin, ja yli puolet vastaajista raportoi salanneensa seksikäytäntöjään syrjinnän pelossa. Kelsey ym. (2013) selvittivät tutkimuksessaan psykoterapeuttien asenteita BDSM:ää ja sen harrastajia kohtaan. Vastaajat eivät varsinaisesti pitäneet BDSM-harrastuneisuutta huolestuttavan poikkeavana (*deviant*), mutta eivät myöskään selkeästi normaalina ja hyväksyttävänä seksuaalisuuden variaationa. Vastauksissa tuli esiin laajaa epävarmuutta esimerkiksi sen suhteen, voidaanko enemmistöä BDSM-harrastajista pitää psyykkisesti hyvinvoivina. Vaikka tutkimuksessa käsiteltiin psykoterapeuteja eikä seksuaalineuvoja, tämä tieto on seksuaalineuvojillekin tärkeää esimerkiksi siksi, että asiakkaan BDSM-harrastusta on saatettu hänen aiemmissa ammattilaiskohtaamisissaan kohdella ongelmana.

Voidakseen luoda hyvän asiakassuhteen BDSM-suuntautuneisiin asiakkaisiin ammattilaisten on koulututtava BDSM:ään liittyvissä teemoissa, mukaan lukien seksuaaliseen vähemmistöön kuulumisen tuomat haasteet, kuten salailun kuormittavuus, mutta myös siinä, millaisia BDSM-harrastajien (seksuaaliset) käytännöt ja kokemukset voivat olla (Litam ym., 2020; Berman & Fish, 2024). Kaikkia asioita ei toisaalta voi etukäteen tietää, ja avoin ja hyväksyvä asenne sekä halu ottaa selvää kantavat pitkälle. BDSM- ja kinkyasiakkaat ovat keskivertoihmista todennäköisemmin miettineet omia mieltymyksiään ja halujaan sekä opetelleet kommunikoimaan niitä (Harviainen, 2015), mikä auttaa sekä asiakasta itseään että seksuaalineuvojaa.

Kolmesin & Weitzmanin (2010) mukaan kinkytietoinen ammattilainen näkee BDSM:n normaalina seksuaalisuuden ilmentymänä ja osaa tehdä eron suostumuksellisen BDSM:n ja hyväksikäytön tai väkivallan välillä; on perehtynyt BDSM:ään esimerkiksi kirjojen, nettisivujen ja luentojen kautta; ymmärtää erilaisia BDSM-rooleja ja -käytäntöjä sekä niihin liittyviä

turvallisuusasioita; hahmottaa asiakkaan kokemaa vähemmistöstressiä mm. salailuun liittyen sekä tiedottaa erikseen esimerkiksi nettisivuillaan ottavansa vastaan BDSM-harrastaja-asiakkaita. Ennen kaikkea ammattilaisen kinkytietoisuuden tulisi tarkoittaa sitä, että hän ei pidä BDSM:ää ongelmana tai oletta automaattisesti, että se on vastaanotolle tulemisen syy.

Johtopäätökset

BDSM:ää voi tarkastella osana seksuaalisuutta erilaisista näkökulmista. Se on ainutlaatuinen seksuaalinen alakulttuuri, jossa seksuaalisuuden kirjo on läsnä laajana. Erilaisia tapoja, mieltymyksiä ja suuntautumisita on loputtomasti, kuten seksuaalisuudessa yleensäkin. Erikoistapauksen BDSM:stä tekevät sen institutionalisoituneet käytännöt suostumuksen, toimivan kommunikaation ja turvallisuuden varmistamiseksi. Tätä kautta BDSM avaa uudenlaisen ikkunan myös muunlaisen seksuaalisuuden tarkasteluun ja tarjoaa työkaluja sen pohtimiseksi, millä tavalla itse kukin haluaa omaa seksuaalisuuttaan toteuttaa, ja miten se käytännössä voidaan muiden ihmisten kanssa parhaiten järjestää.

Kiinnostus BDSM:ään on suhteellisen yleistä, ja seksuaalineuvoja törmää todennäköisesti aiheeseen vastaanotollaan ennemmin tai myöhemmin. Neuvojan tulee osata suhtautua neutraalisti ja tuomitsemattomasti sekä olla perillä peruskäsitteistä. Useilla BDSM-harrastajilla on aiempia huonoja kokemuksia ammattilaisten ennakoluuloista esimerkiksi terveydenhuollossa, ja tämä on hyvä ottaa huomioon. Yhtenä BDSM:n etuna on, että se kehittää kykyä kommunikoida seksuaalisuuteen liittyvistä aiheista ja hahmottaa omia haluja ja toiveita.

BDSM:ään liittyviä peruskäsitteitä ovat mm. dom, sub, switch, top ja bottom, jotka ovat ihmisten rooleihin ja identiteetteihin liittyviä nimityksiä; sessio, suostumus, turvasana, kovat rajat (*hard limits*), aftercare ja debriefing, jotka liittyvät BDSM-leikkien käytännön järjestämiseen; ja bondage, impact play, roleplay jne., joilla kuvataan sitä, mitä leikit ovat tai sisältävät. Termit ovat oleellisessa roolissa BDSM-yhteisöjen sisäisessä kommunikaatiossa ja

joidenkin ihmisten kohdalla myös oman (seksuaalisen) identiteetin muodostamisessa. Neuvojan on hyvä olla tietoinen erilaisista lyhenteistä, kuten D/s, SSC ja RACK, ja liikennevalomallista ("punainen" on useissa tapahtumissa käytettävä turvasana).

BDSM tarjoaa mahdollisuuden haastaa vallitsevia ja perinteisiä seksuaalisuuden käsikirjoituksia. Ihmiset, joille traditionaalinen (heteroseksuaalisen) seksin käsikirjoitus ei tarjoa samaistumis- tai tarttumapintaa, voivat löytää BDSM:n piiristä tilaisuuden etsiä muunlaisia tapoja toteuttaa seksuaalisuutta. BDSM-kulttuurista voi poimia omaan käyttöön vain joitakin osia; esimerkiksi suostumuksen varmistamiseen, mieltymyksistä keskustelemiseen ja rajojen kunnioittamiseen kehitetyt systeemit, joista jokainen voi hyötyä, vaikka ei olisi kinkkilyystä lainkaan kiinnostunut.

Lähteet

Aguilar, J. (2023). *Domina. Naisten vallankäyttö sopimuksenvaraisessa alistamisessa* [Pro gradu, Tampereen yliopisto]. <https://trepo.tuni.fi/bitstream/handle/10024/151656/AguilarJasmin.pdf?sequence=2>

Alison, L., Santtila, P., Sandnabba, N. K., & Nordling, N. (2001). Sadoomasochistically oriented behavior. Diversity in practice and meaning. *Archives of Sexual Behavior*, 30(1), 1–12. <https://doi.org/10.1023/A:1026438422383>

Bennett, T. (2024). The Marginalization of kink: Kinkphobia, vanilla-normativity and kink-normativity. *Journal of Homosexuality*, 72(8), 1486–1506. <https://doi.org/10.1080/00918369.2024.2381520>

Berman Z. L., & Fish J. N. (2024). A preliminary exploratory factor analysis of the BDSM counselor competency scale. *Archives of Sexual Behavior*, 53(4), 1487–1498. <https://doi.org/10.1007/s10508-023-02788-z>

Brown, A., Barker, E. D., & Rahman, Q. (2020). A systematic scoping review of the prevalence, etiological, psychological, and interpersonal factors associated with BDSM. *The Journal of Sex Research*, 57(6), 781–811. <https://doi.org/10.1080/00224499.2019.1665619>

Carlström, C. (2019). BDSM, becoming and the flows of desire. *Culture, Health and Sexuality*, 21(4), 404–415. <https://doi.org/10.1080/13691058.2018.1485969>

Cross, P. A., & Matheson, K. (2006). Understanding sadomasochism: An empirical examination of four perspectives. *Journal of Homosexuality*, 50(2–3), 133–166. https://doi.org/10.1300/J082v50n02_07

De Neef, N., Coppens, V., Huys, V., & Morrens, M. (2019). Bondage-discipline, dominance-submission and sadomasochism (BDSM) From an integrative biopsychosocial perspective: A systematic review. *Sexual Medicine*, 7(2), 129–144. <https://doi.org/10.1016/j.esxm.2019.02.002>

Dentato, M. P., & Busch, N. (2017). Unravelling intersecting identities: understanding the lives of people who practice BDSM. *Psychology and Sexuality*, 9(1), 21–37. <https://doi.org/10.1080/19419899.2017.1410854>

Eskola, P. (2022). Vammaisuus ja BDSM: Merkitykset [blogimerkintä]. <https://kynaniekansalaisetmietteet.com/2022/04/20/vammaisuus-ja-bdsm-merkitykset/>

Faccio, E., Casini, C. & Cipolletta, S. (2014). Forbidden games: the construction of sexuality and sexual pleasure by BDSM ‘players’. *Culture, Health & Sexuality*, 16(7), 752–764. <http://dx.doi.org/10.1080/13691058.2014.909531>

Forer, R. & Westlake, B. (2025). Pain for pain: the benefits and challenges of BDSM participation for people with chronic pain – An exploratory study. *Psychology & Sexuality*, 16(4), 1210–1226.

<https://doi.org/10.1080/19419899.2025.2507699>

Gray, S., Kirby, A. V., & Graham Holmes, L. (2021). Autistic narratives of sensory features, sexuality, and relationships. *Autism Adulthood*, 3(3), 238–246. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/36605373/>

Gunning, J. N., Rubinsky, V., Aragón, A., Roldán, M., McMahon, T., & Cooke-Jackson, A. (2022). A preliminary investigation into intersections of sexual communication in bondage, domination, sadomasochism and disability. *Sexuality & Culture*, 27, 1163–1179. <https://doi.org/10.1007/s12119-022-10058-8>

Harviainen, J. T. (2011). Sadomasochist role-playing as live-action role-playing: A trait-descriptive analysis. *International Journal of Role-Playing*, 2, 59–70. <https://doi.org/10.33063/ijrp.vi2.194>

Harviainen, J. T. (2015). Information literacies of self-identified sadomasochists: an ethnographic case study, *Journal of Documentation*, 71(3), 423–439. <http://dx.doi.org/10.1108/JD-02-2014-0032>

Jansen, K. L., Fried, A. L., Goetz, C. & Kang, S. (2024). Mistrust and missed opportunities: BDSM practitioner experiences in healthcare. *The Journal of Sexual Medicine*, 21(11), 1047–1053. <https://doi.org/10.1093/jsxmed/qdae125>

Jozifkova, E. (2013). Consensual sadomasochistic sex (BDSM): The roots, the risks, and the distinctions between BDSM and violence. *Current Psychiatry Reports*, 15(9), 392. <https://doi.org/10.1007/s11920-013-0392-1>

Kaufman, M., Silverberg, C., & Odette, F. (2007). *The ultimate guide to sex and disability*. Cleis Press Inc.

Kelsey, K., Stiles, B. L., Spiller, L., & Diekhof, G. M. (2013). Assessment of therapists’ attitudes towards BDSM. *Psychology & Sexuality*, 4(3), 255–267. <https://doi.org/10.1080/19419899.2012.655255>

Kolmes, K., & Weitzman, G. (2010). A guide to choosing a kink aware therapist. <https://www.drkkolmes.com/docs/kap.pdf>

Litam S. D. A., Speciale M. (2020). Kink culture: What professional counselors need to know. American Counseling Association. *ACA Practice Briefs*.

Långström, N., & Zucker, K. J. (2005). Transvestic fetishism in the general population. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 31(2), 87–95. <https://doi.org/10.1080/00926230590477934>

Niebudek, A., & Iniewicz, G. (2023). Between a role and identification. Understanding BDSM practices from practitioners' perspective. *Psychiatria Polska*, 57, 121–146. <https://doi.org/10.12740/PP/144162>

Nielsen, M. (2010). Safe, sane, and consensual—consent and the ethics of BDSM. *Journal of Applied Philosophy*, 24(2), 265–288. <https://doi.org/10.5840/ijap201024223>

Paarnio, M., Sandman, N., Källström, M., Johansson, A., & Jern, P. (2023). The prevalence of BDSM in Finland and the association between BDSM interest and personality traits. *The Journal of Sex Research*, 60(4), 443–451. <https://doi.org/10.1080/00224499.2021.2015745>

Pearson, A., & Hodgetts, S. (2024). “Comforting, reassuring, and...hot”: A qualitative exploration of engaging in bondage, discipline, domination, submission, sadism and (sado)masochism and kink from the perspective of autistic adults. *Autism in Adulthood*, 6(1), 25–35. <https://doi.org/10.1089/aut.2022.0103>

Pohtinen, J. (2014). Kinky seksuaalisuus arkisena ja arjesta irrottavana ilmiönä. *Seksologinen aikakauskirja*, 1(1), 3–14.

Pohtinen, J. (2023). The kink community in Finland: Affect, belonging, and everyday life [väitöskirja, Turun yliopisto].

<https://urn.fi/URN:ISBN:978-951-29-9160-0>

Rees, G., & Garcia, J. R. (2017). All I need is shoe: An investigation into the obligatory aspect of sexual object fetishism. *International Journal of Sexual Health*, 29(4), 303–312. <https://doi.org/10.1080/19317611.2017.1309483>

Santinele Martino, A. (2026). Toward a “crip” sociology of fucking. *Sexualities*, 29, 484–502. <https://doi.org/10.1177/13634607251365765>

Schori, A., Jackowski, C., & Schön, C. A. (2021). How safe is BDSM? A literature review on fatal outcome in BDSM play. *International Journal of Legal Medicine*, 136, 287–295. <https://doi.org/10.1007/s00414-021-02674-0>

Strizzi, J. M., Øverup, C. S., Ciprić, A., Hald, G. M., & Træen, B. (2022). BDSM: Does it hurt or help sexual satisfaction, relationship satisfaction, and relationship closeness? *The Journal of Sex Research*, 59(2), 248–257. <https://doi.org/10.1080/00224499.2021.1950116>

Tarleton, H. L., Mackenzie, T., & Sagarin B. J. (2024). Consent norms in the BDSM community: strong but not inflexible. *Archives of Sexual Behavior*, 54, 549–559. <https://doi.org/10.1007/s10508-024-03038-6>

Tarleton, H. L., Davis, J. M., Schuerwegen, A., Huys, W., Wuyts, E., Goethals, K., Coppens, V., Morrens, M., & Sagarin, B. J. (2026) Alignment beyond the binaries: The relationship between expansive gender identities and flexible BDSM roles in a large-scale international sample. *Archives of Sexual Behavior*, 55, 1279–1289. <https://doi.org/10.1007/s10508-025-03370-5>

TB (BDSM-yhdistys Turun Baletti ry) (2023). *Kinkyskenen käsikirja*. <https://www.turunbaletti.fi/images/files/Kinkyskenen%20kasikirja%202.%20paine.pdf>

THL (Terveystieteiden ja hyvinvoinnin laitos) (2023). *Mitä toimintakyky on?* <https://thl.fi/aiheet/toimintakyky/mita-toimintakyky-on>

Wdowiak, K., Maciocha, A., Wąż, J., Witas, A., Chachaj, W., Muzyka, A., Rydzek, J., & Gardocka, E. (2025). Exploring bondage-discipline, dominance-submission and sadomasochism (BDSM). *Quality in Sport*, 37, p. 5729.

<https://doi.org/10.12775/QS.2025.37.57298>

Webster, C., & Klaserner, M. (2019). Fifty shades of socializing: Slesh and munch events in the BDSM community. *Event Management*, 23, 135–147.

<https://doi.org/10.3727/152599518X15378845225401>

Weiss, R. B. (2021). Are you curious about BDSM? *Psychology Today*.

<https://www.psychologytoday.com/us/blog/love-and-sex-in-the-digital-age/202102/are-you-curious-about-bdsm?>

Wiederman, M. W. (2015). sexual script theory: past, present, and future. Teoksessa DeLamater, J., & Plante, R. F. (toim.), *Handbook of the Sociology of Sexualities* (s. 7–22). Springer.

Williams, D. J., Thomas, J. N., Prior, E., & Christensen, M. C. (2014). From “SSC” and “RACK” to the “4Cs”: Introducing a new framework for negotiating bdsm participation. *Electronic Journal of Human Sexuality*, 17.

Zal, F., Ratcliff, S., Chadwick, K., & Mittal, S. (2024). Using kink to heal past trauma. <https://www.researchgate.net/publication/383057941>